
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW W OBRĘBIE TATARY, GMINA NIDZICA.

OLSZTYN, 2018 R.

Perspektywa

Autorska Pracownia Projektowa

Wioletta Kwiatkowska

10-695 Olsztyn

ul. Popiełuszki 8/25

OPRACOWANIE:

inż. Wioletta Kwiatkowska

inż. Wojciech Kwiatkowski

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	4
1.1. Podstawa formalno-prawna	4
1.2. Cel, zakres prognozy	4
1.3. Metodyka, wykorzystane materiały przy sporządzeniu prognozy	6
1.4. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość ich przeprowadzania	6
2. Powiązania z innymi dokumentami na poziomie UE, kraju i regionu	6
2.1. Dokumenty krajowe	7
2.2. Poziom regionalny	11
3. Ogólna charakterystyka gminy oraz obszaru objętego opracowaniem	12
4. Lokalizacja i ogólna charakterystyka obszaru opracowania	13
5. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	14
5.1 Geomorfologia i budowa geologiczna	14
5.2 Warunki glebowe	16
5.3 Wody powierzchniowe i podziemne	17
5.4 Warunki klimatyczne	18
5.5 Promieniowanie elektromagnetyczne	19
5.6 Kopaliny	19
5.7 Flora i fauna	19
5.8 Formy ochrony przyrody	19
6. Charakterystyka ustaleń planu miejscowego	20
7. Stan istniejący na obszarach podlegających ochronie w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody objętym planem	22
8. Analiza i ocena przewidywanych oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu	22
8.1. Prognozowane skutki wpływu realizacji miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska	24
8.2. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	30
8.3. Wpływ realizacji miejscowego planu na obszary chronione, w tym objęte siecią Natura 2000	31
9. Ocena projektu miejscowego planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	31
9.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	31
9.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w planie wraz z uzasadnieniem ich wyboru	31
9.3. Opis trudności wynikających z niedostatków techniki, luk w danych i współczesnej wiedzy, jakie napotkano przy opracowaniu prognozy	31
10. Streszczenie	31
11. Literatura i materiały źródłowe	32
12. Załączniki graficzne	32

1. WSTĘP.

1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA.

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią:

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. „Prawo ochrony środowiska” (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 519 ze zm.);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014r., poz. 112);
- ✓ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r., poz. 71.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „O ochronie przyrody” (Dz. U. z 2018r., poz. 142 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (Dz. U. 2017 r. poz. 1073 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. „Prawo wodne” (Dz. 2017r., poz. 1566 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych” (Dz. U. z 2017r., poz. 1161);
- ✓ Ustawa z dnia 28 września 1991 r. „O lasach” (Dz. U. z 2017r., poz. 788 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2017r., poz. 2126);
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2018r., poz. 21 ze zm.);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012r., poz. 463).

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- ✓ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- ✓ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Pisma:

- ✓ Pismo Znak: ZNS.4082.9.2017 z dnia 14.12.2017r. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nidzicy.
- ✓ Pismo Znak: WOOŚ.411.140.2017.MT z dnia 14.12.2017r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie.

Uchwały i akty prawa miejscowego:

- ✓ Uchwała Nr XL/560/2017 Rady Miejskiej w Nidzicy z dnia 31 sierpnia 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w obrębie Tatary, gmina Nidzica.

1.2. CEL, ZAKRES PROGNOZY.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w obrębie Tatary, gmina Nidzica.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Za wiodące zasady sporządzania prognozy uznano:

- ✓ ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- ✓ skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- ✓ zagrożenia dla środowiska spowodowane realizacją ustaleń planu;
- ✓ sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko;
- ✓ ocena przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” zgodnie z uzgodnionym zakresem prognozy określonym w pismach o których mowa w pkt. 1.1.

1) Zawiera:

- a) Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
- b) Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
- c) Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
- d) Informacje o możliwym transgenicznym oddziaływaniu na środowisko.
- e) Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

2. Określa, analizuje i ocenia:

- a) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
- b) Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
- c) Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczącej obszarów podlegającej ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
- d) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
- e) Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne,

- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

3. Przedstawia:

- a) Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
- b) Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawia rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.3. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody empirycznej i teoretycznej. Metoda empiryczna dotyczyła inwentaryzacji przeprowadzonej w terenie w czasie wizji terenowych w dniach 06.12.2017r., 06.01.2018r. oraz dokumentacji fotograficznej. Metoda teoretyczna polegała na analizie tekstów (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Nidzica, Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w obrębie Tatory, gmina Nidzica, analizie map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski (mapa utworów powierzchniowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski (mapa bez utworów czwartorzędowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski w skali 1:50 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000, Glebowo – rolniczej w skali 1:5000) oraz obowiązującego prawa.

1.4. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.

Ustalenia projektowanego dokumentu są jednoznaczne do przewidzenia. Wskazanie funkcji terenów będzie skutkowało prędzej lub później ich zagospodarowaniem na zasadach określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Monitorowanie odbywa się przez służby publiczne (jednostki, wydziały) samorządów terytorialnych, które są władne stanowienia i realizacji polityki przestrzennej na terenie swojej właściwości miejscowej. Dodatkowo, sprawdzenia możliwości zagospodarowania terenu dokonują jednostki władne do wydawania pozwoleń na budowę oraz jednostki nadzoru budowlanego sprawdzające czy dokonane zagospodarowanie zostało wykonane zgodnie z obowiązującym prawem. Nie jest natomiast określona instytucja odpowiedzialna za częstotliwość monitoringu. Należy przyjąć, iż monitorowanie projektowanego zagospodarowania winno nastąpić przez podmioty określone w art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w chwili przedkładania analizy, o której mowa w w/w przepisie.

Aktem prawa miejscowego w zakresie regulującym część kwestii związanych zabezpieczeniem środowiska jest regulamin utrzymania porządku i czystości. Naruszenie przepisów regulaminu podlega karze grzywny według zasad wynikających z Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczeniach.

Jakość i efektywność wdrażanych rozwiązań w dużym stopniu zależą będzie od monitorowania sposobu realizacji założeń planu. Nadzór nad wdrażaniem planu winien szczególnie obejmować poniższe zagadnienia:

- ✓ monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu;
- ✓ monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie lub jego brak;
- ✓ monitorowanie zgodności realizacji z planem zagospodarowania przestrzennego;
- ✓ monitorowanie czynników przyrody w zakresie transgranicznym i możliwości ich migracji.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

2.1. DOKUMENTY KRAJOWE.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polski**, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania.

W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.

II Polityka Ekologiczna Państwa

To dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyki wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii. Zakłada również zmniejszenie energochłonności gospodarki i wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Działaniom w zakresie zmniejszania energochłonności musi towarzyszyć kontynuowanie przedsięwzięć zmieniających sposób zaspokajania istniejących potrzeb energetycznych, przede wszystkim strukturę wykorzystania nośników energii, w kierunku dalszego zwiększania udziału energii elektrycznej w ogólnym zużyciu energii finalnej (a zmniejszania finalnego zużycia energii pochodzącej bezpośrednio ze spalania paliw), zwiększania udziału w produkcji energii gazu i ropy naftowej (w miejsce węgla), poprawy jakości węgla i innych paliw, a także wzrostu udziału w produkcji energii elektrycznej i ciepłej energetycznych nośników odnawialnych (energia wody i wiatru, energia geotermalna, energia słoneczna, energia z biomasy) oraz pochodzących z odpadów. Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii ułatwi przede wszystkim osiągnięcie założonych w polityce ekologicznej państwa celów w zakresie obniżenia emisji zanieczyszczeń odpowiedzialnych za zmiany klimatyczne oraz substancji zakwaszających. Zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie

paliwowo-energetycznym kraju będzie także istotnym elementem realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapisem zawartym w art. 5 Konstytucji RP. Wykorzystanie istniejących zasobów energii odnawialnej i zwiększanie ich potencjału będzie bowiem sprzyjać oszczędzaniu zasobów nieodnawialnych oraz wspomagać działania na rzecz poprawy warunków życia obywateli i rozwoju wielu sektorów gospodarki w sposób łączący efekty ekonomiczne z poszanowaniem środowiska. Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii w szczególności:

- ✓ zwiększy bezpieczeństwo energetyczne kraju poprzez decentralizację wytwarzania energii, zróżnicowanie jej źródeł, wykorzystanie jej lokalnych zasobów oraz wprowadzenie pożądanego elementu konkurencji wobec naturalnych monopolii w sektorze energetycznym;
- ✓ wpłynie na rozwój lokalnych rynków pracy, tworząc miejsca pracy w dziedzinie produkcji urządzeń oraz montażu i eksploatacji instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych;
- ✓ będzie stymulować rozwój nowoczesnych technologii i modernizację infrastruktury technicznej;
- ✓ ograniczy szkody w środowisku związane z wydobywaniem i spalaniem paliw kopalnych;
- ✓ ułatwi realizację międzynarodowych zobowiązań Polski w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza.

Podstawowe działania w zakresie rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych powinny podtrzymać i zintensyfikować dotychczasowe kierunki rozwoju energetyki odnawialnej poprzez:

- ✓ szerokie wprowadzenie nowoczesnych technologii i urządzeń przetwarzających energię ze źródeł odnawialnych na nośniki użyteczne we wszystkich sferach produkcji, usług i konsumpcji;
- ✓ intensywny rozwój energetyki odnawialnej na szczeblu regionalnym i lokalnym, pracującej w układach zdecentralizowanych na regionalne i lokalne potrzeby;
- ✓ popularyzację i wdrożenie najlepszych praktyk w dziedzinie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, w sferze rozwiązań technologicznych, administracyjnych i finansowych.

W celach krótkoterminowych wskazano:

- ✓ harmonizację polityki rozwoju wykorzystania energii odnawialnej z politykami sektorowymi, poprzez wprowadzenie wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii do programów wykonawczych polityki ekologicznej, energetycznej, rolnej, transportowej, rozwoju regionalnego oraz polityki zagospodarowania przestrzennego kraju;
- ✓ opracowanie programów działań krótko-, średnio i długoterminowych, gromadzenie i popularyzacja informacji użytecznych w rozwoju energetyki odnawialnej oraz pomoc samorządom, przedsiębiorstwom, organizacjom pozarządowym i osobom prywatnym w przygotowaniu planów rozwoju i planów inwestycyjnych w dziedzinie wykorzystania energii odnawialnej;
- ✓ zwiększenie zaangażowania i poprawę efektywności wykorzystania środków publicznych (budżetowych i pozabudżetowych) kierowanych na realizację programów wzrostu użytkowania odnawialnych źródeł energii;
- ✓ wzmożenie wysiłków na rzecz uzyskania wsparcia finansowego Unii Europejskiej w realizacji wyżej wymienionych programów (w ramach funduszy pomocowych, przedakcesyjnych, strukturalnych i celowych przeznaczonych na energetykę odnawialną), jak również wsparcia międzynarodowych instytucji finansowych.

Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach) funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Krajowy Program Zwiększenia Lesistości

Program jest jednym z elementów kształtowania przestrzeni przyrodniczej Polski, zawarto w nim wytyczne sporządzania lokalnych planów zwiększania lesistości. Jego założenia są zgodne z ratyfikowanymi przez Polskę konwencjami międzynarodowymi.

Program zakłada zwiększenie lesistości kraju do 30% w latach 2001-2020, przy uwzględnieniu czynników wynikających

z konieczności ochrony przyrody i krajobrazu oraz preferencji zalesieniowych gmin.

Polityka Energetyczna Państwa do 2025r.

Zgodnie z PEP gminna administracja samorządowa jest odpowiedzialna za zapewnienie energetycznego bezpieczeństwa lokalnego, w szczególności w zakresie zaspokojenia zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe, z racjonalnym wykorzystaniem lokalnego potencjału odnawialnych zasobów energii i energii uzyskiwanej z odpadów. Racjonalne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE) jest jednym z istotnych elementów zrównoważonego rozwoju państwa. Stopień wykorzystania odnawialnych źródeł energii zależy od ich zasobów i technologii ich przetwarzania. Generalnie można powiedzieć, że biomasa (uprawy energetyczne, drewno opałowe, odpady rolnicze, przemysłowe i leśne, biogaz) oraz energia wiatrowa realnie oferują największy potencjał do wykorzystania w Polsce przy obecnych cenach energii i warunkach pomocy publicznej. W dalszej kolejności plasują się zasoby energii wodnej oraz geotermalnej. Natomiast technologie słoneczne (pomimo ogromnego potencjału technicznego) z powodu niskiej efektywności kosztowej w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej mogą odgrywać istotną rolę praktycznie wyłącznie do produkcji ciepła. Celem strategicznym polityki państwa jest wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii i uzyskanie 7,5 % udziału energii, pochodzącej z tych źródeł, w bilansie energii pierwotnej. Dokonywać się to ma w taki sposób, aby wykorzystanie poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii sprzyjało konkurencji promującej źródła najbardziej efektywne ekonomicznie, tak aby nie powodowało to nadmiernego wzrostu cen energii u odbiorców. Stanować to powinno podstawową zasadę rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć 7,5 % w roku 2010 a rzeczywiście osiągnął poziom 10,2%. Najwięcej energii odnawialnej w 2010 r. pochodziło z biomasy stałej, której udział w pozyskaniu wszystkich nośników energii wyniósł 85,36%. Kolejne pozycje bilansu energetycznego zajęły: biopaliwa ciekłe (6,65%), woda (3,65%), wiatr (2,08%), biogazy (1,67%), pompy ciepła (0,31%), energia geotermalna (0,2%), odpady komunalne (0,04%) oraz promieniowanie słoneczne (0,03%). Jest on zgodny z indykatywnym celem ilościowym, ustalonym dla Polski w dyrektywie 2001/77/WE z dnia 27 września 2001r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych energii. Obserwowany w ostatnich latach znaczny postęp w wykorzystaniu energii wiatru czyni energetykę wiatrową jedną z najszybciej rozwijających się gałęzi przemysłu. Planuje się działania polepszające warunki inwestowania także w tym obszarze odnawialnych źródeł energii. Konieczne jest również wdrożenie rozwiązań zmierzających do poprawy współpracy elektrowni wiatrowych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego. Działania w tym zakresie nie mogą kolidować z wymaganiami ochrony przyrody (NATURA 2000). Należy ocenić od strony sieciowej, na ile mogą być lokalizowane w strefie przybrzeżnej Morza Bałtyckiego morskie farmy wiatrowe. Kolejnym okresem granicznym jest rok 2020, w którym udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć poziom 15%.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Opracowanie Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych wynika z zapisów ustawy Prawo wodne. Program określa wykazy aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków, określa wielkość koniecznych do usunięcia ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych w tych aglomeracjach, określa wykaz przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji

zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych i terminy ich realizacji niezbędne dla realizacji zapisów ustawy i Traktatu Akcesyjnego.

Krajowa Strategia Ochrony Środowiska przed Trwałymi Zanieczyszczeniami Organicznymi.

Nadrzędnym celem strategii jest utrzymanie lub zmniejszenie poziomu emisji trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska na poziomie wynikającym z porozumień międzynarodowych. Opracowanie strategii wynika z zapisów „Protokołu w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości” (Protokół z Aarhus) oraz „Konwencji w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych” (Konwencja Sztokholmska).

Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej oraz Plan działań na lata 2014-2020.

W maju 2011 r. Komisja Europejska opublikowała dokument: Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. Celem przewodnim tego dokumentu jest powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji funkcji ekosystemów w UE do 2020 r. oraz przywrócenie ich w możliwie największym stopniu, a także zwiększenie wkładu UE w zapobieganie utracie różnorodności biologicznej na świecie. Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020 stanowi wkład Polski w wypełnienie celu przewodniego tego dokumentu.

Głównymi celami postawionymi w przedmiotowym dokumencie są:

- ✓ zlikwidowanie przyczyn utraty bioróżnorodności poprzez włączenie działań na rzecz ochrony przyrody w programy rozwoju gospodarki kraju we wszystkich sektorach, tak na szczeblu rządowym, jak i na poziomie społeczeństwa;
- ✓ ograniczenie bezpośrednich presji na bioróżnorodność oraz promowanie trwałego i zrównoważonego użytkowania;
- ✓ poprawa stanu ochrony bioróżnorodności poprzez zachowanie różnorodności genetycznej na poziomie genów, gatunków i ekosystemów;
- ✓ zwiększenie możliwości powszechnego wykorzystania pożytków wynikających z bioróżnorodności oraz funkcji, jakie spełniają ekosystemy;
- ✓ poprawa możliwości wprowadzania w życie zapisów Konwencji poprzez wdrażanie procesów planowania z udziałem różnych partnerów, odpowiednie zarządzanie wynikami badań naukowych i wzmocnienie potencjału instytucjonalnego.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju określa politykę państwa w zakresie przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2030.

Koncepcja wyraża politykę przestrzenną państwa, określa uwarunkowania, cele i kierunki zrównoważonego rozwoju kraju, określa zasady, według których należy opracowywać studia uwarunkowań i kierunki zagospodarowania przestrzennego gmin, określa ustalenia, które należy uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego województw. W koncepcji określono również konkretne elementy struktury przestrzennej oraz wymagania z zakresu ochrony środowiska i zabytków, z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie.

Polityka spójności na lata 2014-2020.

Głównym celem nowego podejścia jest skonsolidowanie polityki spójności jako głównej strategii inwestycyjnej stanowiącej trzon strategii „Europa 2020”. Polityka spójności pomoże w realizacji celów strategii „Europa 2020” poprzez ukierunkowane inwestycje w następujących obszarach:

- ✓ badania i działalność innowacyjna;

- ✓ technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT);
- ✓ konkurencyjność małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
- ✓ przejście na gospodarkę niskoemisyjną;
- ✓ dostosowanie do zmian klimatycznych oraz zapobieganie zagrożeniom i zarządzanie nimi;
- ✓ ochrona środowiska i efektywne wykorzystywanie zasobów;
- ✓ zrównoważony transport oraz usuwanie wąskich gardeł w kluczowych infrastrukturach sieciowych;
- ✓ promowanie zatrudnienia i wspieranie mobilności siły roboczej;
- ✓ włączenie społeczne i zwalczanie ubóstwa;
- ✓ edukacja, poszerzanie umiejętności i kształcenie ustawiczne;
- ✓ kreowanie możliwości instytucjonalnych oraz efektywna administracja publiczna.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie.

Dokument określa cele i sposób działania rządów i samorządów województw dla osiągnięcia strategicznych celów rozwoju kraju. Strategia wyznacza cele polityki rozwoju regionalnego dla obszarów miejskich i wiejskich i definiuje ich powiązania z innymi planami rozwoju regionów. Jako najważniejsze cele strategii określono: wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie procesom marginalizacji na obszarach problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie. Strategia wpisuje się w ramy działań nakreślonych w Traktacie Lizbońskim.

Krajowa Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej wraz z Programem Działań.

Opracowanie strategii wynika z zapisów Konwencji o Różnorodności Biologicznej przyjętej w Rio de Janeiro w 1992 roku. Strategia określa pożądany stan przyrody w Polsce, możliwy do osiągnięcia w określonym czasie. Kierowana jest do administracji rządowej różnych szczebli oraz samorządów lokalnych.

2.3. POZIOM REGIONALNY.

Wśród dokumentów na poziomie regionalnym są min.:

Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego:

Głównym zadaniem planu jest określenie celów oraz zasad i kierunków gospodarowania przestrzenią województwa, które stanowią rozwinięcie długofalowej polityki regionalnej, określonej w Strategii Rozwoju Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Ważnym zadaniem jest stworzenie optymalnych warunków przestrzennych do realizacji przyjętych w Strategii priorytetów inwestycyjnych, jak również programów krajowych i wojewódzkich. Istotną funkcją tego dokumentu jest koordynacja zadań rządowych i samorządowych w celu osiągnięcia merytorycznej spójności i zgodności z wojewódzką polityką przestrzenną. Stanowiąc największą i usystematyzowaną bazę danych o gospodarowaniu przestrzenią regionu, plan może także służyć jako płaszczyzna wymiany informacji i podejmowania negocjacji pomiędzy samorządem województwa i gminą.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025 uchwalona 25.06.2013r. przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Dokument ten określa cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

Najważniejszym dokumentem dla sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Nidzica uwzględniające wszystkie dokumenty na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. W przedmiotowym studium musi

nastąpić korelacja założeń miejscowego planu z kierunkami rozwoju gminy co ma umocowanie prawne w art. 14 ust 5 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r.

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY.

Gmina Nidzica położona jest w południowej części województwa warmińsko –mazurskiego, które pod względem powierzchni zajmuje czwarte miejsce w kraju (24,2 tys. km², co stanowi około 7,7 % powierzchni kraju). W granicach województwa warmińsko-mazurskiego funkcjonuje 116 jednostek samorządu gminnego, w tym 16 miejskich, 33 miejsko-wiejskich, 67 wiejskich. Województwo to podzielone jest na 19 powiatów ziemskich oraz 2 powiaty grodzkie, tj. miasta: Olsztyn i Elbląg. Stolicą województwa i siedzibą władz samorządowych jest centralnie położony Olsztyn Gmina Nidzica administracyjnie przynależy do powiatu nidzickiego, w którego skład oprócz tej gminy wchodzi gminy wiejskie: Janowiec Kościelny, Janowo oraz Kozłowo.

Gmina Nidzica położona jest w północnej części powiatu nidzickiego. Zajmuje ona obszar o powierzchni 378,9 km² i graniczy od północy z gminą Olsztynek, od strony zachodniej i częściowo południowej z gminą Kozłowo, dalej od strony południowej i częściowo wschodniej graniczy z gminą Janowiec Kościelny, od wschodu z gminami Janowo i Jedwabno. Gmina Nidzica jest największą jednostką samorządu terytorialnego powiatu nidzickiego pod względem terytorialnym. Ponadto gmina zalicza się do większych jednostek samorządu terytorialnego pod względem powierzchni na tle województwa i kraju (według danych GUS za 2013 r. Gmina Nidzica zajmuje 31 miejsce w kraju).

Nidzica leży 130 km od granicy z Rosją i ok. 180 km od Kaliningradu. Odległości od ważniejszych miast to:

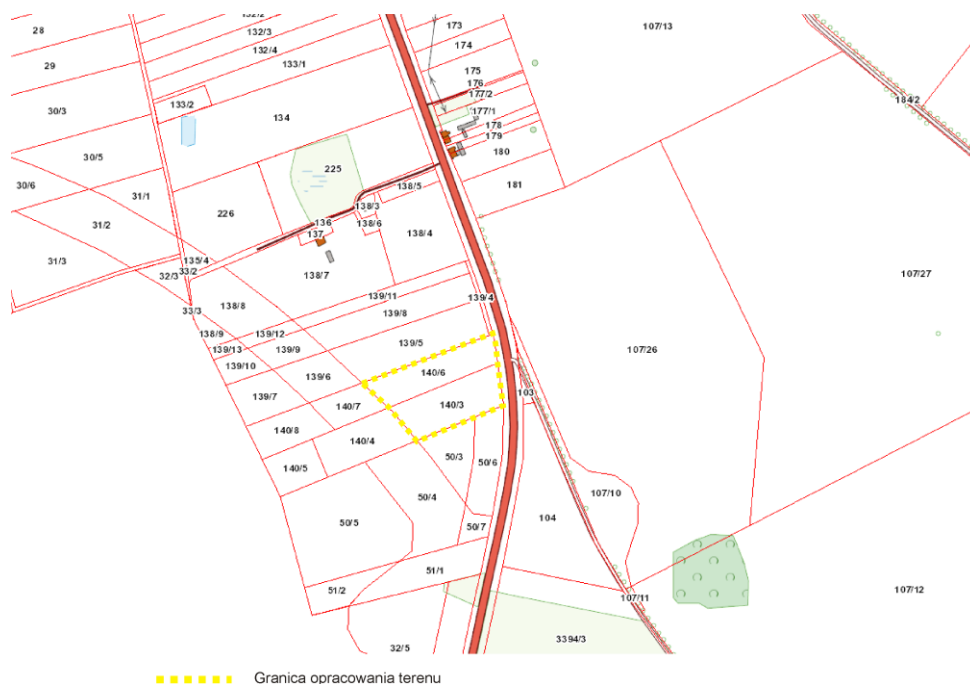
- Warszawa –156 km
- Gdańsk –173km
- Olsztyn –56,5 km
- Działdowo –23 km

Gmina posiada wyraźnie wyodrębniony dwudzielny charakter –w części północno-wschodniej występują w zdecydowanej większości lasy, natomiast w części południowo-zachodniej spotkać można najczęściej użytki rolne. Centrum administracyjnym oraz gospodarczym i usługowym jest miasto Nidzica –siedziba władz gminnych i powiatowych. Przez obszar gminy przebiega jedna z głównych granic fizyczno-geograficznych Europy, oddzielająca Obszar Europy Zachodniej od Obszaru Europy Wschodniej. Ponadto, przez gminę przebiega dział wodny I rzędu oddzielający dwa systemy rzeczne Wisły oraz Pregoty, który jest jednocześnie granicą geologiczną i klimatyczną. Pod względem geograficznym obszar gminy Nidzica leży na styku trzech podprowiniec geograficznych: Pojezierzy Wschodnio-Bałtyckich, Pojezierzy południowo-Bałtyckich i Niziny Środkowo-Polskiej. Krajobraz urozmaica bogata rzeźba terenu, liczne jeziora, doliny rzeczne, wąwozy, żleby, wnęki krajobrazowe. Tereny gminy to niezwykle malowniczy, pagórkowaty krajobraz, pokryty jeziorami, lasami, mokradłami i torfowiskami. Liczne miejsca, ze względu na swoją wartość, zostały objęte ochroną rezerwatową. Najciekawsze z nich to rezerwat źródeł rzeki Łyny oraz rezerwat zółwia błotnego. Niezwykle interesujące są również przełomy rzeki Koniuszanki oraz związane z tą rzeką zjawisko sufozji. Gmina Nidzica, zwana jest „Bramą wjazdową na Warmię i Mazury”, ponieważ jej granice oddzielają geograficznie i historycznie Mazury od Mazowsza. Jest to region należący do obszaru Pojezierza Mazurskiego. Główne kierunki produkcji rolnej to: hodowla trzody chlewnej, bydła opasowego i mlecznego, uprawa zbóż i ziemniaków, truskawek i warzyw. Ponad 19.000ha zajmują lasy i grunty leśne, które wyznaczają rozwój wielu firm branży drzewnej i meblarskiej. Gmina Nidzica to nie tylko atrakcyjne tereny inwestycyjne. Miasto to ciekawe zabytki i bogaty kalendarz kulturalny, a okolice to niezwykle malowniczy, pagórkowaty krajobraz, pokryty licznymi jeziorami, lasami, mokradłami i torfowiskami. Inwestorzy, którzy zdecydują się na lokalizację swojego biznesu w gminie Nidzica, znajdą tu profesjonalną obsługę, korzystne położenie komunikacyjne i cały szereg udogodnień. Gmina Nidzica dysponuje ponad 25 ha terenów inwestycyjnych, z czego większość włączona jest do Warmińsko-Mazurskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej -podstrefa Nidzica. Dobrze rozwinięta sieć komunikacyjna (trasa S7) pozwala na szybki dojazd do Warszawy, Gdańska, Olsztyna, Kaliningradu. Ponadto przez teren gminy

przebiegają trzy drogi o statusie wojewódzkim: nr 538: Nowe Miasto Lubawskie –Rozdroże, nr 545 i 545a: Działdowo – Szczytno oraz nr 604 i 604a: Nidzica –Wielbark. Przez teren gminy przebiega również linia kolejowa Warszawa – Gdańsk, przecinająca miasto Nidzica.

4. LOKALIZACJA I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.

Teren stanowi obszar pokryty roślinnością upraw rolnych. Przedmiotowy teren od wschodu sąsiaduje z drogą wojewódzką nr 538 poprzez drogę serwisową, natomiast od zachodu z drogą krajową S7. Na przedmiotowym terenie występuje niewielka enklawa drzew wysokich zlokalizowana w północnej części omawianego terenu. Ponadto na obszarze objętym opracowaniem występują dwa budynki gospodarcze, które zostały wskazane na załączniku graficznym do niniejszego opracowania.

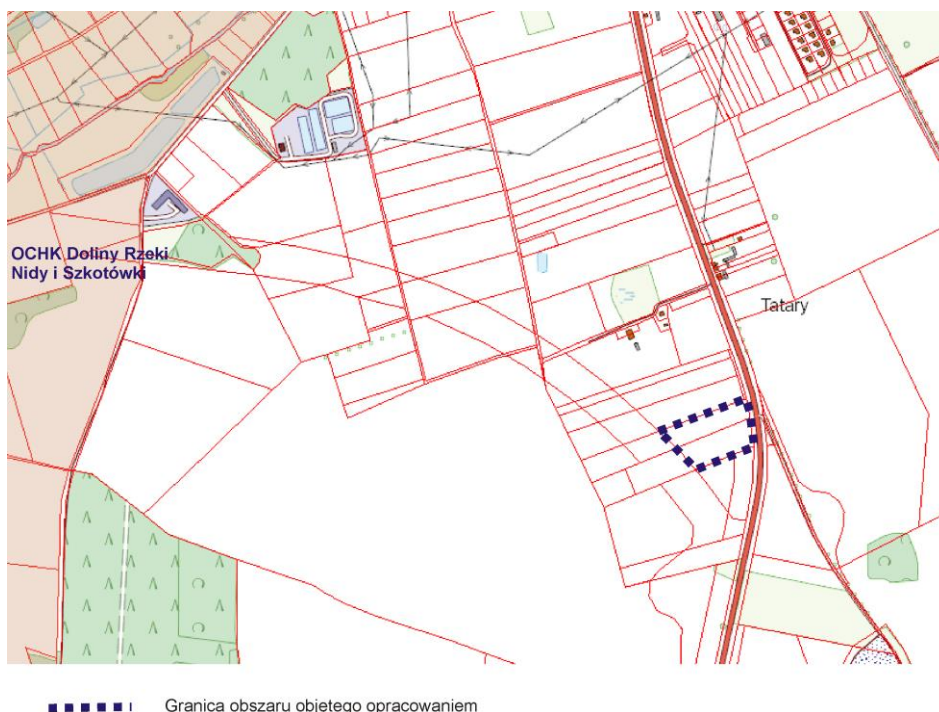
Mapa 1. – Granica opracowania obszaru objętego opracowaniem. Opracowanie własne na podstawie mapy www.geoportal.gov.pl (kolorem żółtym zaznaczono granicę obszaru).

Fot. 1-3. Teren objęty opracowaniem (fot. autorska).

Przedmiotowy teren objęty opracowaniem znajduje się poza obszarami prawnie chronionymi. Najbliższy Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Nidy i Szkotówki znajduje się w odległości 1,2km od przedmiotowego terenu.

Mapa 2. – Przedmiotowy teren opracowania na tle obszarów prawnie chronionych. Opracowanie własne na podstawie mapy www.geoportal.gov.pl (kolorem granatowym zaznaczono granicę obszaru).

5. CHARAKTERYSTYKA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.

5.1. GEOMORFOLOGIA I BUDOWA GEOLOGICZNA

Według podziału fizycznogeograficznego Kondrackiego obszar gminy i miasta Nidzica położony jest w zasięgu kilku mezoregionów. Są to: Pojezierze Olsztyńskie, Równina Mazurska, Wzniesienia Mławskie oraz Garb Lubawski.

Równina Mazurska zajmuje środkową i północno-wschodnią część gminy Nidzica. Przeważa tam równina sandrowa. Występują liczne zagłębienia powstałe w wyniku wytapiania brył martwego lodu. Część spośród nich jest wypełniona wodą tworząc jeziora wytopiskowe. Szlaki odpływu wód topniejącego lodowca są wykorzystywane przez rzeki, na przykład Omulew.

Północny skraj gminy Nidzica leży w granicach mezoregionu Pojezierze Olsztyńskie. Rzeźba tego terenu utworzona została podczas ostatniego zlodowacenia i powstała w wyniku występowania lobu Łyny. Charakterystyczne dla rzeźby tego obszaru jest występowanie dużych powierzchni sandrowych. Wyróżniającą się formą morfologiczną jest głęboko wcięta w otaczającą powierzchnię dolina Łyny.

Wzniesienia Mławskie zajmują południową część obszaru gminy. Rzeźba terenu jest pagórkowata, a jego mozaikowość jest umiarkowanie intensywna. Tereny wysoczyńowe przecina szeroka dolina Wkry (Nidy). Mezoregion Garb Lubawski obejmuje północno-zachodnie krańce gminy. Występujące w jego granicach pojedyncze pagóry wyraźnie górują nad otoczeniem.

Geologicznie obszar gminy leży w zasięgu prekambryjskiej platformy wschodnioeuropejskiej. Krystaliczne podłoże zalega na głębokości około 2 km i poniżej. Nadścielone jest ono skałami osadowymi utworzonymi w erach geologicznych: paleozoicznej, mezozoicznej i kenozoicznej. Warstwy przypowierzchniowe zbudowane są z osadów czwartorzędowych (głównie polodowcowych glin, piasków i żwirów).

W czwartorzędzie cały obszar gminy został objęty zlodowaceniami plejstoceniowymi. W południowej części gminy występowały dwa zlodowacenia: południowopolskie i środkowopolskie. W północnej części gminy występowały trzy zlodowacenia, obok wymienionych wyżej także zlodowacenie bałtyckie.

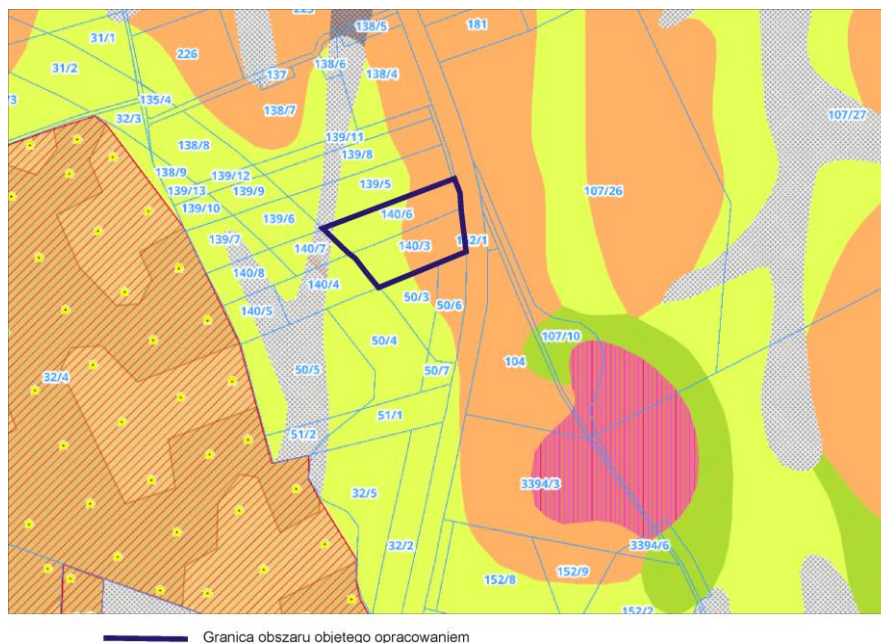
Najstarsze utwory plejstocenu pochodzą ze zlodowacenia południowopolskiego. Są to dwa poziomy glin zwałowych rozdzielonych interstadialnymi piaskami rzeczno- i jeziornymi oraz mułkami i piaskami jeziornymi. Podczas zlodowacenia środkowopolskiego rejon Nidzicy był trzykrotnie objęty przez lodowiec. Z tego okresu pochodzą trzy nieciągłe poziomy glin zwałowych, które są podścielone oraz rozdzielone seriami piasków i żwirów wodnolodowcowych, a lokalnie iłów i mułków zastoiskowych.

W południowej części gminy osady najmłodszego stadia zlodowacenia środkowopolskiego znajdują się na powierzchni. Są to gliny zwałowe, piaski i żwiry wodnolodowcowe i lodowcowe, piaski i mułki kemów, piaski, żwiry i głazy moren czołowych i ozów.

Północna część gminy objęta została zlodowaceniem bałtyckim. Poprzedzający ją interstadiał eemski wykształcony jest w postaci osadów jeziornych (gytie, kreda jeziorna, torfy). Występują one na powierzchni w rejonie miasta Nidzica. Wśród utworów tego zlodowacenia dominują piaski i żwiry wodnolodowcowe i lodowcowe. Ponadto występują tutaj osady moren czołowych, piaski i mułki kemowe oraz mułki zastoiskowe.

Najmłodszymi osadami na terenie gminy są holoceniowe torfy, namuły, piaski i gytye jeziorne oraz piaski rzeczne.

Jeśli chodzi o szczegółowe wydzielenia utworów geologicznych dla danego obszaru objętego opracowaniem zostały one przedstawione na poniższej mapie. W skład wchodzi: gliny zwałowe (geneza: osady lodowcowe - morenowe, glacialne), piaski i żwiry wodnolodowcowe (geneza: osady wodnolodowcowe - fluwioglacialne, rzeczno-lodowcowe, sandrowe), piaski i gliny deluwialne (geneza: osady deluwialne - zmywów powierzchniowych).

Mapa 3. – Szczegółowa mapa geologiczna.
Opracowanie własne na podstawie www.nidzicki.e-mapa.net
(granatowym kolorem zaznaczono granicę przedmiotowego terenu objętego opracowaniem).

5.2. WARUNKI GLEBOWE.

Użytki rolne zajmują około 40% powierzchni miasta i gminy Nidzica. Dominują przestrzennie grunty orne. Wśród nich przestrzennie przeważają gleby kompleksów żytnich, głównie IV, V i VI klasy bonitacyjnej. Kompleksem przeważającym jest kompleks żytni dobry zajmujący około 42%. Jedynie kilka procent mniej (około 39%) zajmuje kompleks żytni słaby. Około 9 % zajmuje kompleks żytni bardzo dobry.

Gleby kompleksu żytniego dobrego wykształcone są na ogół z piasków gliniastych mocnych podścielonych piaskami luźnymi. Są to gleby brunatne bądź płowe. Są to gleby o średniej urodzajności, średnio zwarte i średnio zasobne w składniki pokarmowe.

Z piasków słabo gliniastych podścielonych piaskami luźnymi wykształcone są gleby kompleksu żytniego słabego. Są to gleby piaskowe różnych typów genetycznych, w przewadze słabo urodzajne.

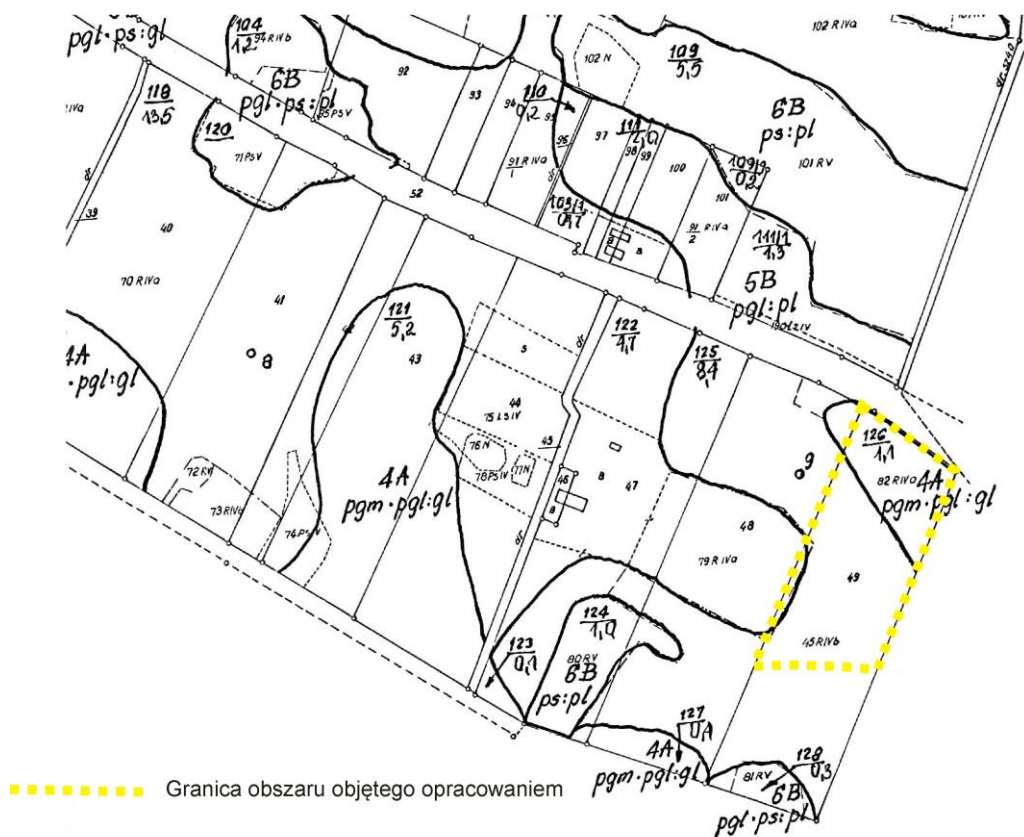
Natomiast gleby kompleksu żytniego bardzo dobrego występują lokalnie w rejonie miejscowości Bartoszek, Waszulki, Rozdroże, Łysakowo oraz na północ od Tatar. Wykształcone są na piaskach gliniastych mocnych podścielonych gliną. Są to gleby na ogół pseudobielicowe (płowe) oraz miejscami czarne ziemie. Są to gleby o średniej urodzajności, średnio zwarte i średnio zasobne w składniki pokarmowe.

Gleby kompleksu pszennego zajmują około 10% powierzchni gruntów ornych. W tym kompleks pszenno dobry około 7% i pszenno wadliwy około 3%.

Trwałe użytki zielone występują na terenie gminy w rozproszeniu. Związane są głównie z terenami nadrzecznymi oraz nadjeziornymi. Gleby trwałych użytków zielonych w większości są pochodzenia organicznego (głównie gleby torfowe i murszowe). Są one w części wtórnie zabagnione.

Przedmiotowy teren objęty opracowaniem charakteryzują następujące typy gleb:

- ✓ 5B pgl : pl - kompleks żytni dobry osadzony na glebach brunatnych właściwych, którego podłoże stanowią piasek gliniasty lekki podścielony na głębokości od 50 do 100 cm piaskiem luźnym;
- ✓ 4A pgm . pgl : gl - kompleks żytni bardzo dobry osadzony na glebach bielcowych lub glebach płowych, którego podłoże stanowią piasek gliniasty mocny podścielony na głębokości od 0 do 50cm piaskiem gliniastym lekkim który podścielony jest na głębokości od 50 do 100 cm gliną lekką.

Mapa 4. – Mapa glebowo-rolnicza.

(żółtym kolorem zaznaczono granicę przedmiotowego terenu objętego opracowaniem).

5.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE.

Przez gminę Nidzica przebiega dział wodny pierwszego rzędu oddzielający dorzecze Wisły od dorzecza Pregoty. Dział ten oddziela położony w północnej części gminy niewielki obszar odwadniany przez rzekę Łynę (będącą prawostronnym dopływem Pregoty) od pozostałych terenów, włączonych – poprzez systemy rzek Omulew i Wkra (Nida) oraz Orzyc – do dorzecza Wisły. Należąca do dorzecza Pregoty rzeka Łyna ma swoje źródła na terenie gminy Nidzica w pobliżu miejscowości Łyna. Rzeka Łyna na terenie gminy przyjmuje dwa niewielkie dopływy Wólkę i Strugę Witramowską. W jej dorzeczu, w granicach opracowania, leżą niewielkie jeziora: Wólka, Bolejny, Bujaki, Borówko, Krzyż i Orłowo Wielkie.

Blisko zachodniej granicy gminy Nidzica położone są źródła rzeki Nidy. Rzeka Omulew wypływa z jeziora Omulew, leżącego w północno-wschodniej części obszaru gminy.

Głównymi rzekami przepływającymi przez teren gminy Nidzica są rzeki Łyna i Nida. Większym ciekim jest również rzeka Koniuszyn, będąca dopływem jez. Omulew.

Rzeka Łyna ma swoje źródła w granicach gminy, w pobliżu miejscowości Łyna. Rzeka płynie na północ i przy granicy z gminą wpada do jez. Brzeźno (graniczącego z gminą).

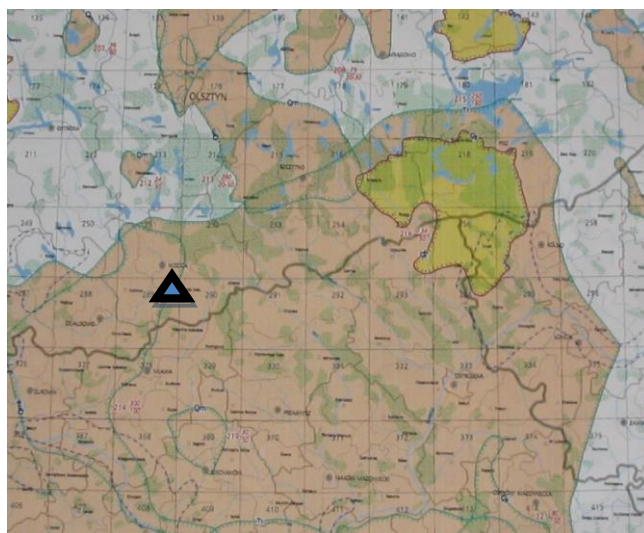
Rzeka Nida przepływa przez południowo-zachodnią część gminy, przepływając przez miasto Nidzicę. Rzeka Koniuszyn przepływa przez jezioro Koniuszyn. W ich zlewni znajdują się duże obszary bezodpływowe, tzn. pozbawione odpływu powierzchniowego. Odwadnianie tych obszarów odbywa się drogą podziemną. Największe możliwości odbioru ścieków ma rzeka Omulew poniżej jeziora Omulew i Nida (Wkra) poniżej Nidzicy. Ich przepływy średnie niskie wynoszą odpowiednio 0,52 i 0,13 m³/sek.

Jeziora występują głównie w północno-wschodniej części gminy. Południowo-zachodnia część obszaru gminy (dorzecze Wkry i fragment dorzecza rzeki Orzyc) położone są poza zlewnią jezior.

Największym jeziorem znajdującym się w granicach gminy jest jezioro Omulew. Powierzchnia zwierciadła wody wynosi około 509 ha, głębokość maksymalna 32,5 m, głębokość średnia 4,3 m, powierzchnia zlewni całkowitej zbiornika 168,5 km².

Ponadto w granicach gminy znajdują się takie jeziora jak: jez. Dłużek, jez. Trzciny, jez. Czarne, jez. Stryjewko, jez. Koniuszyn, jez. Kiernoz Mały, jez. Mały Maróz, jez. Orłowo Wielkie, Bujaki, Borówko, Bolejny, Wólka. Do granic gminy przylegają jez. Brzeźno oraz jez. Kiernoz Wielki.

Obszar objęty opracowaniem leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 214 o zasobności szacowanej na 300 000 m³/na dobę. Zbiornik charakteryzuje się średnią głębokością ujęć wynoszącą około 100 m.

Mapa 5. - Fragment mapy GZWP (niebieskim trójkątem zaznaczono przybliżony obszar lokalizacji inwestycji).

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000 obszar opracowania planu znajduje się w IX3 hydrogeologicznym regionie zachodnio-mazurskim, dla którego poziom użytkowy w utworach czwartorzędowych – piaski i żwiry przeważne na głębokości 30m, rzadziej 30-60m. Wydajność na ogół 60-70m³/h. Wody częściowo pod ciśnieniem.

Dla przedmiotowego terenu głębokość pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 30-60m. Wodonośność – potencjalna wydajność typowego otworu studziennego wynosi 30-70 m³/h. Izolacja pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni jest pełna.

5.4. WARUNKI KLIMATYCZNE.

Klimat gminy Nidzica, podobnie jak klimat Polski, odznacza się dużą różnorodnością i zmiennością typów pogody. Przeważają wiatry z kierunków południowo-zachodniego zachodniego północno-zachodniego. Średnie roczne temperatury wynoszą 6-7 °C. Roczna suma opadów wynosi około 550 - 600 mm. Najwyższe sumy opadów występują w miesiącach letnich, szczególnie w lipcu.

5.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE.

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są: stacje radiowe i telewizyjne, elektroenergetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje transformatorowe, stacje przekaźnikowe telefonii komórkowej, zespoły sieci i urządzeń elektrycznych w gospodarstwie domowym (np. kuchenki mikrofalowe) urządzenia radiolokacyjne i radionawigacyjne. W przypadku stacji bazowych telefonii komórkowej pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi. Wokół budowanych stacji bazowych telefonii komórkowych istnieje możliwość tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania.

Na przedmiotowym terenie nie występują obiekty emitujące promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące.

5.6. KOPALINY.

Gmina Nidzica należy do stosunkowo bogatych w złoża piasków i żwirów. Duże ich złoża występują w północnej i środkowej części obszaru gminy. Specyfiką części południowej gminy są natomiast złoża mniejsze, udokumentowane w znacznej liczbie – z których kilkanaście jest eksploatowanych. Wśród dość dużej ilości obszarów torfowych, udokumentowano dość duże złoża tej kopaliny w sąsiedztwie miasta Nidzica. Są one już objęte koncesją zezwalającą na ich wydobywanie, ale jeszcze są one eksploatowane. Na północnym skraju gminy udokumentowane są złoża kredy jeziornej. One też nie są eksploatowane. Na obszarze objętym opracowaniem nie wydobywa się i nie ma udokumentowanych surowców naturalnych.

5.7. FLORA I FAUNA.

Teren objęty opracowaniem obejmuje teren z roślinnością typową dla terenów uprawianych rolniczo. Ponadto w części występuje warstwa zielna w postaci pospolitych gatunków traw, bylin i chwastów. Reasumując roślinność przedmiotowego terenu jest uboga. Na fragmencie terenu występuje enklawa drzew wysokich reprezentowanych przez: Świerk pospolity (*Picea abies* (L.)), Brzozę brodawkowatą (*Betula pendula*).

Niższą partię roślinności budują gatunki dziko rosnących roślin, ziół, chwastów oraz traw tj: Kończyna polna (*Trifolium arvense* L.), Kończyna łąkowa (*Trifolium arvense* L.), Babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), Krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.).

Na opisanym terenie nie stwierdzono gatunków roślin chronionych.

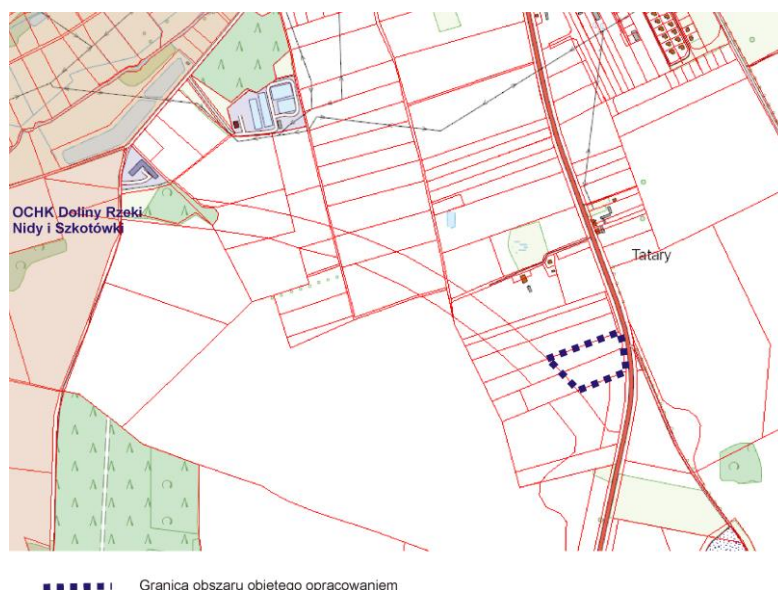

Fot 4. Roślinność przedmiotowego terenu (fot. autorska).

W wyniku przeprowadzonej wizji terenowej w grudniu 2017r i styczniu 2018r. nie zaobserwowano, bytowania dzikiej zwierzyny oraz gniazdowania ptaków. Dokumenty przyjęte i obowiązujące na terenie opracowania planu nie wskazują także na możliwość występowania cennych przyrodniczo miejsc gniazdowania ptaków, oraz bytowania i żerowania zwierzyny tym bardziej, iż jest to teren leżący pośród dróg tj. droga wojewódzka i krajowa.

5.8. FORMY OCHRONY PRZYRODY.

Przedmiotowy teren objęty opracowaniem znajduje się poza obszarami prawnie chronionymi. Najbliższy Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Nidy i Szkotówki znajduje się w odległości ok. 1,5km od przedmiotowego terenu.

Mapa 6. – Przedmiotowy teren opracowania na tle obszarów prawnie chronionych. Opracowanie własne na podstawie mapy www.geoportal.gov.pl (kolorem granatowym zaznaczono granicę obszaru).

6. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenów położonych w obrębie Tatary, gmina Nidzica. Od wschodu sąsiaduje z drogą wojewódzką nr 538 poprzez drogę serwisową, natomiast od zachodu z drogą krajową S7. Miejscowy plan przeznacza teren pod tereny zabudowy usługowej o symbolu 1.U.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustala się, iż teren opracowania planu znajduje się poza prawnymi formami ochrony przyrody. Ponadto wprowadza się zakaz lokalizacji przedsięwzięć kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przewidzianych ustaleniami niniejszego planu, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na środowisko.

W myśl ustaleń planu dla projektowanej zabudowy dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy urządzeń do 100 kW oraz mikroinstalacji wiatrowych w rozumieniu przepisów odrębnych.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w tym zasady kształtowania krajobrazu ustala się, iż na całym terenie objętym planem ogrodzenia od strony dróg publicznych nie mogą być wyższe niż 2,0 m. Ponadto ogrodzenia należy wykonać z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, metal itp.; zabrania się stosowania ogrodzeń betonowych i murowanych pełnych na całej długości oraz prefabrykowanych żelbetowych.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustala się, iż w obszarze objętym planem nie występują obiekty zabytkowe, stanowiska archeologiczne ani dobra kultury współczesnej oraz obszar nie zawiera się w krajobrazie kulturowym i ze względu na te uwarunkowania nie określa się zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

W zakresie ustaleń dotyczących infrastruktury technicznej ustala się, iż odprowadzenie ścieków odbywać będzie się do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię) a do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi. Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę

odbywać będzie się z sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych. Do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl ustaleń planu odprowadzanie wód opadowych z dachów odbywać się będzie na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zaopatrzenie w ciepło winno być realizowane z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisyjna nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi. Zaopatrzenie w gaz według planu winno być realizowane z indywidualnych źródeł lub sieci gazowej zgodnie z przepisami odrębnymi. Dla sieci gazowych zgodnie z przepisami odrębnymi obowiązują strefy kontrolowane. W myśl planu sieci oraz przyłącza telekomunikacyjne należy projektować jako podziemne, zgodnie z przepisami odrębnymi. Natomiast przyłączenie odbiorców do sieci elektroenergetycznej będzie następowało zgodnie z przepisami odrębnymi. Nowe sieci energetyczne z przyłączami w granicach planu należy wykonać jako kablowe podziemne. Ustalenia planu określają, iż odpady komunalne winny być zagospodarowane zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości ustala się, iż w granicach planu nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzania procedury scalania i podziału nieruchomości w rozumieniu przepisów odrębnych o gospodarce nieruchomościami. W granicach planu dopuszcza się podział nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi przy czym w zakresie działek budowlanych mają zastosowanie przepisy szczegółowe w niniejszej uchwale. Ponadto dopuszcza się wydzielenie działek pod infrastrukturę techniczną oraz dojazdu i dojazdu zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad obsługi komunikacyjnej ustala się, iż bezpośrednie powiązanie komunikacyjne terenu objętego planem z układem zewnętrznym realizowane będzie poprzez zjazd publiczny na drogę publiczną, na zasadach określonych w przepisach szczegółowych oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. W planie miejscowym ustala się zasady dotyczące obsługi parkingowej obszaru planu w tym minimalna liczba miejsc parkingowych które szczegółowo opisują ustalenia samego planu miejscowego.

W zakresie ustaleń dotyczących sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania i użytkowania terenów ustala się, iż teren objęty planem do czasu jego zagospodarowania zgodnego z przeznaczeniem, należy użytkować w sposób dotychczasowy. Dopuszcza się wznoszenie tymczasowych obiektów budowlanych związanych z funkcją podstawową terenu zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów dla terenu o symbolu 1.U ustala się przeznaczenie podstawowe jako tereny zabudowy usługowej. W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się funkcję usługową, w tym w szczególności: hotele, pensjonaty, usługi gastronomiczne, stacja paliw, usługi handlu o powierzchni sprzedaży poniżej 2000,0m², usługi turystyczne, usługi obsługi pojazdów oraz parkingi, dojeżdża i dojeżdża, zieleń urządzoną, infrastrukturę techniczną do obsługi terenu, obiekty małej architektury.

Ponadto ustala się: kierunek głównej kalenicy budynku określony dla dachów stromych, rodzaj pokrycia dachu dla dachów stromych, nieprzekraczalną linię zabudowy, obsługę komunikacyjną, minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i wskaźniki zagospodarowania terenu określa się: rodzaj i nachylenie dachu, liczbę kondygnacji, wysokość dla zabudowy, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury.

7. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 627).

W myśl ustawy „O ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- ✓ parki narodowe- na omawianym terenie nie występują parki narodowe;
- ✓ rezerваты przyrody- na omawianym terenie nie występują rezerваты przyrody;
- ✓ parki krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują parki krajobrazowe;
- ✓ obszary chronionego krajobrazu - na omawianym terenie nie występują Obszary Chronionego Krajobrazu;
- ✓ obszary Natura 2000 – na omawianym terenie nie występują Obszary Natura 2000;
- ✓ pomniki przyrody- na omawianym terenie nie występują pomniki przyrody;
- ✓ stanowiska dokumentacyjne- na omawianym terenie nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- ✓ użytki ekologiczne- na omawianym terenie nie występują użytki ekologiczne;
- ✓ zespoły przyrodniczo-krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ✓ ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów - na omawianym terenie nie stwierdzono gatunków objętych ochroną gatunkową.

8. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ MIEJSCOWEGO PLANU.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenów położonych w obrębie Tatary, gmina Nidzica. Od wschodu sąsiaduje z drogą wojewódzką nr 538 poprzez drogę serwisową, natomiast od zachodu z drogą krajową S7. Stwierdza się, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Tatary, gmina Nidzica ma na celu wprowadzenie zrównoważonego rozwoju obszaru przeznaczonego pod: tereny zabudowy usługowej o symbolu 1.U.

Zrównoważonemu rozwojowi odpowiadać będzie zagospodarowanie przestrzenne optymalnie przyjazne środowisku przyrodniczemu. Przewidywane skutki ustaleń projektu planu na środowisko nie wpłyną negatywnie na środowisko oraz zdrowie ludzi.

W projekcie planu wprowadza się istotne parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy. Stworzy to pewnego rodzaju harmonijną całość oraz uwzględni w przyporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, gospodarczo- społeczne, środowiskowe oraz kompozycyjno estetyczne.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w tym zasady kształtowania krajobrazu ustala się, iż na całym terenie objętym planem ogrodzenia od strony dróg publicznych nie mogą być wyższe niż 2,0 m. Ponadto ogrodzenia należy wykonać z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, metal itp.; zabrania się stosowania ogrodzeń betonowych i murowanych pełnych na całej długości oraz prefabrykowanych żelbetowych.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustala się, iż teren opracowania planu znajduje się poza prawnymi formami ochrony przyrody. Ponadto wprowadza się zakaz lokalizacji przedsięwzięć kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przewidzianych ustaleniami niniejszego planu, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na środowisko.

W myśl ustaleń planu dla projektowanej zabudowy dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy urządzeń do 100 kW oraz mikroinstalacji wiatrowych w rozumieniu przepisów odrębnych.

Dominujący wpływ na klimat akustyczny przedmiotowego obszaru wywiera hałas komunikacyjny drogowy. Na przedmiotowym terenie nie planuje się zabudowy mieszkaniowej ze stałym pobytem ludzi, zatem hałas komunikacyjny nie będzie miał większego znaczenia. Hałas wyraźniej odczuwalny jest na terenach zabudowy zwartej. Wtedy bardzo istotną rolę w tej uciążliwości odgrywa odległość zabudowy od tras komunikacyjnych.

W takim przypadku obiekty budowlane należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób zapewniający spełnienie wymagań podstawowych dotyczących ochrony przed hałasem i drganiami w tym od dróg.

W planie miejscowym ustala się, iż dla projektowanej zabudowy dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy urządzeń do 100 kW oraz mikroinstalacji wiatrowych w rozumieniu przepisów odrębnych.

Zapisy planu wprowadzają również zakaz lokalizacji przedsięwzięć kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przewidzianych ustaleniami niniejszego planu, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na środowisko.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych została ustalona w projekcie planu w sposób następujący: odprowadzenie ścieków odbywać będzie się do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię) a do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi. Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę odbywać będzie się z sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych. Do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl ustaleń planu odprowadzanie wód opadowych z dachów odbywać się będzie na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ważną kwestią dotyczącą ochrony wód przed wpływami zanieczyszczeń są rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej, które winny odgrywać ważną rolę przy sporządzaniu planu miejscowego. Gromadzenie bowiem ścieków w zbiornikach bezodpływowych (zwłaszcza, jeżeli nadzór nad prawidłową eksploatacją nie jest odpowiedni) stanowi zagrożenie dla środowiska, mimo że jest to sposób zabroniony prawem, bowiem art. 42 ust.4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, dopuszcza inne rozwiązania (w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ochronę środowiska). Warto nadmienić, iż zasadę nadrzędną powinna stanowić budowa urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizowana jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.

Ponadto wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, powinny być poddane podczyszczeniu w urządzeniach (separatory, piaskowniki). Skierowanie wód opadowych i roztopowych z terenów szczelnych do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

W miejscowym planie stosuje się zapis dotyczący zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisyjna nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi.

W/w zapis wyklucza stosowanie paliw, które powodują tzw. niską emisję w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, a więc przede wszystkim węgla – pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skutecznej ochrony powietrza w szczególności na ograniczenie emisji benzo[a]pirenu.

Jako zagrożenie krótkoterminowe można uznać fazę prac budowlanych. Prace budowlane będą miały niewielki wpływ na komponenty środowiska. Ze względu na niewielką ilość pyłów i zanieczyszczeń gazowych zanieczyszczenia te nie będą wykraczały poza teren budowy. Podczas usuwania nawierzchni biologicznej z terenu przeznaczonego pod fundamenty budynków, tereny o nawierzchni utwardzonej należy przedsięwziąć odpowiednie środki w celu ograniczenia zniszczenia roślinności. Realizacja inwestycji przyczyni się jedynie do miejscowych przekształceń powierzchni ziemi. W niewielkim zakresie zostanie naruszona struktura gleby oraz jej profil glebowy.

8.1. PROGNOZOWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.

• RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Roślinność rzeczywista omawianego obszaru ukształtowała się pod wpływem użytkowania terenu. Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu.

Zmiany na danych terenach będą dotyczyć także zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej na obszarach, gdzie planuje się wprowadzenie zabudowy.

Jak wynika z zapisów planu na całym terenie objętym planem ogrodzenia od strony dróg publicznych nie mogą być wyższe niż 2,0 m. Ogrodzenia należy wykonać z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, metal itp.; zabrania się stosowania ogrodzeń betonowych i murowanych pełnych na całej długości oraz prefabrykowanych żelbetowych.

Powyższe ustalenia projektu planu będą skutecznie chronić aktualną bioróżnorodność przedmiotowego terenu. Mając na uwadze, iż przedmiotowy teren położony jest pośród dróg, zagospodarowanie i przeznaczenie terenu objętego planem jest adekwatne do terenów przeznaczonych w sąsiedztwie omawianego obszaru objętego planem. Projektuje się zabudowę usługową, która związana jest z obsługą podróżnych w tym w szczególności: hotele, pensjonaty, usługi gastronomiczne, stację paliw, usługi handlu o powierzchni sprzedaży poniżej 2000,0m², usługi rekreacyjne, usługi obsługi pojazdów.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *usunięcie warstwy zielnej wyłącznie pod fundamenty zabudowy i tereny utwardzone;*
- *zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.*

• LUDZIE

Należy przypuszczać, iż teren związany z zabudową usługową będzie stanowił dogodne miejsce do tymczasowego przebywania ludzi i związany będzie z funkcją usługową w tym w szczególności: hotele, pensjonaty, usługi gastronomiczne, stacja paliw, usługi handlu o powierzchni sprzedaży poniżej 2000,0m², usługi turystyczne, usługi obsługi pojazdów oraz parkingi, dojścia i dojazdy, zieleń urządzoną, infrastrukturę techniczną do obsługi terenu, obiekty małej architektury.

W planie miejscowym wprowadza się zakaz lokalizacji przedsięwzięć kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przewidzianych ustaleniami niniejszego planu, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na środowisko.

Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie w sposób następujący: odprowadzenie ścieków odbywać się do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię) a do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi. Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych. Do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi. W myśl ustaleń planu odprowadzanie wód opadowych z dachów odbywać się będzie na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na przedmiotowym terenie, który położony jest pomiędzy drogą krajową S7, drogą wojewódzką nr 538 oraz drogą powiatową, mogą występować przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, jednakże miejscowy plan przeznacza przedmiotowy teren pod zabudowę usługową w tym w szczególności: hotele, pensjonaty, usługi gastronomiczne, stacja paliw, usługi handlu o powierzchni sprzedaży poniżej 2000,0m², usługi turystyczne,

usługi obsługi pojazdów oraz parkingi, dojścia i dojazdy, zieleń urządzoną, infrastrukturę techniczną do obsługi terenu, obiekty małej architektury.

W planie miejscowym określa się również nieprzekraczalną linię zabudowy: w odległości 40 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi krajowej S7 oraz w odległości 8 m od granicy działki, zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały, co przyczyni się do ochrony przed hałasem pochodzącym od dróg będących w sąsiedztwie.

Obiekty budowlane należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób zapewniający spełnienie wymagań podstawowych dotyczących ochrony przed hałasem i drganiami w tym od dróg.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi na terenach dotychczas niezabudowanych i ich bezpośrednim sąsiedztwie;*
- *wzrost zapylenia powietrza a terenach dotychczas niezabudowanych i ich bezpośrednim sąsiedztwie.*

• POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY

Realizacja projektu planu spowoduje uszczelnienie podłoża przeznaczonego pod zabudowę wraz z terenami utwardzonymi pod parkingi, dojścia, dojazdy, obiekty małej architektury poprzez wprowadzenie powierzchni trudno przepuszczalnych i nieprzepuszczalnych. Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźników intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu.

Odprowadzanie ścieków odbywać będzie się do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię) a do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi. Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę odbywać będzie się z sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych. Do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi. W myśl ustaleń planu odprowadzanie wód opadowych z dachów odbywać się będzie na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi.

Należy się zatem spodziewać właściwej i skutecznej ochrony jakości gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, których stan w sposób pośredni i bezpośredni wpływa na walory przyrodnicze i krajobrazowe omawianego terenu i terenów sąsiednich.

Realizacja przedmiotowych inwestycji przyczyni się do zwiększenia mas ziemnych, które wytworzone zostaną podczas realizacji inwestycji.

Przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi związane będą z wykopami. Są to przekształcenia nieodzwrotne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian. Wykopy związane z realizacją funkcji przyjętych w projekcie planu powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować i rozplantować.

Realizacja nowych funkcji spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu. Zmiany będą miały charakter miejscowy o stosunkowo niewielkim stopniu szkodliwości dla środowiska.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu,*
- *zanieczyszczenie gleby związane z lokalizacją placu budowy i materiałów potrzebnych do budowy,*
- *zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,*
- *zmiany wilgotności gleby związane z posadowieniem fundamentów budynku.*

• **WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE.**

Jakość wód zgodnie z zapisami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie powinna ulec pogorszeniu, przede wszystkim ze względu, iż odprowadzenie ścieków będzie odbywało się do układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię) a do czasu wybudowania sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi.

Prawidłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Cały obszar opracowania projektu planu będzie podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków.

Ustala się odprowadzanie wód opadowych z dachów na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, powinny być poddane podczyszczeniu w urządzeniach (separatory, piaskowniki). Skierowanie wód opadowych i roztopowych z terenów szczelnych do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Podczas trwania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych poprzez spływy deszczowe oraz wypłukiwanie zanieczyszczeń z materiałów używanych podczas budowy.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *podczas pracy maszyn i pojazdów może dochodzić do wycieku płynów,*
- *wrażliwość wód podziemnych na takie zanieczyszczenia zależy od głębokości występowania warstw wodonośnych, zdolności adsorpcyjnych pokrywy glebowej oraz ilości i rodzaju zanieczyszczeń.*

• **ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.**

Realizacja planowanych przedsięwzięć nie powinna przyczynić się do zwiększenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego.

W planie miejscowym dla projektowanej zabudowy dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy urządzeń do 100 kW oraz mikroinstalacji wiatrowych w rozumieniu przepisów odrębnych.

Podczas etapu prac budowlanych może nastąpić lokalny wzrost zapylenia powietrza w wyniku pracy urządzeń. Do atmosfery mogą uwalniać się zanieczyszczenia pochodzące ze spalania paliw przez pojazdy transportujące materiały. O wielkości emisji produktów spalania paliw z transportu (przede wszystkim tlenki węgla, siarki i azotu, węglowodory alifatyczne, aromatyczne i policykliczne, cząstki stałe) decyduje w największym stopniu natężenie i płynność ruchu pojazdów.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost zapylenia powietrza,*
- *źródłem oddziaływania będą: maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie obiektów, pojazdy transportujące materiały służące do budowy,*
- *podczas budowy stan aerosanitarny powietrza pogarszają spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów.*

- **KLIMAT.**

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących i ograniczone będą do sfery mikroklimatów.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

- **HAŁAS.**

Oddziaływanie i skutki środowiskowe w przypadku inwestycji budowlanej wykazuje zróżnicowanie w etapie realizacji i w etapie eksploatacji. Zróżnicowania te są zależne przede wszystkim od zakresu prac budowlanych i wrażliwości środowiska. Wpływ planowanej do realizacji inwestycji w zakresie oddziaływania akustycznego na otoczenie człowieka jest uzależnione od: poziomu hałasu, częstotliwości, ciągłości lub nieciągłości zjawiska, długotrwałości, indywidualnej oceny czynnika. Hałas stanowi czynnik o wyjątkowej uciążliwości, oddziałujący negatywnie na psychikę i zdrowie człowieka, a także utrudniający wypoczynek i zmniejszający wydajność pracy. Oddziaływanie akustyczne obiektów – potencjalnych źródeł hałasu, rozpatruje się w odniesieniu do normatywów, określonych dla terenów uznanych za chronione przed hałasem.

Dominujący wpływ na klimat akustyczny przedmiotowego obszaru wywiera hałas komunikacyjny drogowy. Na przedmiotowym terenie nie planuje się zabudowy mieszkaniowej ze stałym pobytem ludzi, zatem hałas komunikacyjny nie będzie miał większego znaczenia. Hałas wyraźniej odczuwalny jest na terenach zabudowy zwartej. Wtedy bardzo istotną rolę w tej uciążliwości odgrywa odległość zabudowy od tras komunikacyjnych.

W takim przypadku obiekty budowlane należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób zapewniający spełnienie wymagań podstawowych dotyczących ochrony przed hałasem i drganiami w tym od dróg. W planie miejscowym w myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu określa się nieprzekraczalną linię zabudowy: w odległości 40 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi krajowej S7 oraz w odległości 8 m od granicy działki, zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały, co przyczyni się do ochrony przed hałasem pochodzącym od dróg będących w sąsiedztwie.

Należy przypuszczać, iż teren związany z zabudową usługową będzie stanowił dogodne miejsce do tymczasowego przebywania ludzi i związany będzie z funkcją usługową w tym w szczególności: hotele, pensjonaty, usługi gastronomiczne, stacja paliw, usługi handlu o powierzchni sprzedaży poniżej 2000,0m², usługi turystyczne, usługi obsługi pojazdów oraz parkingi, dojścia i dojazdy, zieleń urządzoną, infrastrukturę techniczną do obsługi terenu, obiekty małej architektury.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu w związku z pracą maszyn budowlanych).*

- **SZATA ROŚLINNA.**

Projektowane w planie zainwestowanie nie wpłynie znacząco na krajobraz i fizjonomię przedmiotowego obszaru. Budowę budynków na terenach otwartych należy rozpatrywać w dwojaki sposób: z jednej strony w oczywisty sposób zmniejszeniu ulegnie teren biologicznie czynny pod budynkami, z drugiej strony poprzez zapisy w planie nakładające obowiązek zachowania udziału powierzchni biologicznie czynnych należy spodziewać się wzrostu różnorodności szaty roślinnej, co niewątpliwie będzie mieć korzystny wpływ dla ogólnego stanu roślinności na terenie opracowania.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.*

- **FAUNA.**

W czasie wizji terenowej nie zaobserwowano bytowania dzikiej zwierzyny, zatem przewidywane skutki ustaleń planu nie wpłyną negatywnie na życie zwierząt.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- uszkodzenia gleby powstałe w wyniku budowy budynków, parkingów, dojazdów i dojazdów, infrastruktury technicznej będą negatywnie oddziaływały na faunę glebową co jest czynnikiem nieodłącznym przy realizacji zamierzeń inwestycyjnych.

• **KRAJOBRAZ.**

Wprowadzenie maszyn, urządzeń i pojazdów na etapie budowy budynków usługowych, przyczyni się okresowo do obniżenia wartości krajobrazowej terenu opracowania planu. Proces budowy budynków również nie należy do czynników wpływających na polepszenie postrzegania krajobrazu. Powyższe oddziaływanie będzie ograniczone czasowo do etapu budowy.

Wprowadzenie uporządkowanej zabudowy ustalonej w planie, będzie sprzyjało korzystnemu postrzeganiu krajobrazu.

Realizacja zawartych w ustaleniach zmiany planu wytycznych dotyczących architektury nowo wznoszonych obiektów oraz ich lokalizacji zapewni zachowanie krajobrazu terenów sąsiednich.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- związane z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu.

• **ODPADY.**

Obecny system gospodarowania odpadami komunalnymi na terenie Gminy Nidzica realizowany jest w oparciu o Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Nidzica.

Zgodnie z założeniami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nowy system gospodarowania odpadami komunalnymi Nidzicy zaczął funkcjonować od 1 lipca 2013 r. Warto nadmienić, że gmina należy do Ekologicznego Związku Gmin „Działdowszczyzna”, który przyjął organizację i prowadzenie systemu. Jak poinformował on w swoim komunikacie, na podstawie przeprowadzonego przetargu, odpady komunalne odbierane są od mieszkańców Nidzicy przez KOMA Usługi Komunalne Sp. z o.o.

W myśl ustaleń planu odpady komunalne winny być zagospodarowane zgodnie z przepisami odrębnymi.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów.

• **ZASOBY NATURALNE.**

Na przedmiotowym terenie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i in. stąd realizacja planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

• **ZABYTKI.**

Na terenie objętym planem nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zatem oddziaływanie na ten komponent nie będzie miało miejsca.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

• **DOBRA MATERIALNE.**

Należy przypuszczać, iż zagospodarowanie działek niezabudowanych, przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez powstanie zabudowy oraz zagospodarowanie terenu zgodnego z parametrami wyznaczonymi w planie.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- brak oddziaływania.

• **AWARIE PRZEMYSŁOWE.**

Realizacja planu nie powoduje wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z dnia 24 lutego 2006 r.).

• **ODDZIAŁYWANIA** (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne).

Lp.	Komponenty środowiska	Sposób oddziaływania	Rodzaj oddziaływania
1	Różnorodności biologiczna	Usunięcie zieleni pod tereny związane z projektowaną zabudową oraz utwardzenie terenu	Bezpośrednie, negatywne
2	Ludzie	Tereny związane z zabudową usługową stanowić będą miejsce przebywania tymczasowego i odpoczynku ludzi.	Pośrednie, pozytywne
3	Powierzchnia ziemi i gleby	Wykopy pod fundamenty budynków oraz miejsca parkingowe i drogi.	Bezpośrednie, stałe, negatywne
4	Wody podziemne i powierzchniowe	Wykopy pod fundamenty budynków, parkingi, dojścia i dojazdy	Bezpośrednie, chwilowe, neutralne
5	Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego	Roboty budowlane Ogrzewanie budynków	Pośrednie, chwilowe, negatywne Bezpośrednie, neutralne
6	Klimat	Brak dodatkowego oddziaływania w stosunku do istniejącego zagospodarowania będącego w sąsiedztwie (droga krajowa S7 i droga wojewódzka nr 538)	Brak oddziaływania
7	Hałas	Etap budowy budynku	Bezpośrednie, negatywne, krótkoterminowe
8	Szata roślinna	Ochrona zieleni poprzez wskazanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej Usunięcie zieleni pod realizację inwestycji	Bezpośrednie, stałe, pozytywne Bezpośrednie, stałe, negatywne
9	Fauna	Zmiana profilu glebowego poprzez inwestycje w infrastrukturę techniczną, budynki, parkingi, dojścia i dojazdy	Bezpośrednie, stałe, negatywne
10	Krajobraz	Powstanie nowej zabudowy o parametrach zapisanych w planie	Bezpośrednie, stałe, pozytywne, neutralne

11	Odpady	Odpady podczas etapu realizacji zamierzeń planu Odpady podczas etapu użytkowania	Pośrednie, krótkoterminowe Brak dodatkowego oddziaływania
12	Zasoby naturalne	Nie występują	Brak oddziaływania
13	Zabytki	W granicach opracowania nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków nieruchomych czy obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków.	Brak oddziaływania
14	Dobra materialne	Zagospodarowanie działek niezabudowanych, przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez powstanie zabudowy oraz zagospodarowania terenu zgodnego z parametrami wyznaczonymi w planie.	Bezpośrednie, długoterminowe, pozytywne
15	Obszary Natura 2000, Obszary Chronionego Krajobrazu	Teren opracowania planu znajduje się poza prawnymi formami ochrony przyrody.	Brak oddziaływania

8.2. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Z kolei kwestia oddziaływań skumulowanych w aspekcie objętym przedmiotowym opracowaniem jest wykluczona.

8.3. WPŁYW REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000.

Tereny planowanej inwestycji nie są położone na obszarach objętych formami ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

9. OCENA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU Z PUNKTU WIDZENIA MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA WPŁYWU NA ŚRODOWISKO.

9.1. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Jako zagrożenie krótkoterminowe można uznać fazę prac związanych z budową budynków. W/w prace będą miały niewielki wpływ na zanieczyszczenie powietrza. Ze względu na niewielką ilość pyłów i zanieczyszczeń gazowych zanieczyszczenia te nie będą wykraczały poza teren budowy.

Oceniając ustalenia dla przeznaczenia terenu pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

9.2. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PLANIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU.

Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych w planie i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego przewidywanych w planie sposobów zagospodarowania i zainwestowania, gdyż projekt planu był na bieżąco konsultowany w ramach prac zespołu sporządzającego projekt oraz prac osoby sporządzającej prognozę oddziaływania na środowisko.

W projekcie planu wprowadza się istotne parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy. Realizacja zabudowy zgodnej z projektem planu stworzy pewnego rodzaju harmonijną całość, a stosowanie się do ograniczeń przyjętych w projekcie planu uwzględni wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, gospodarczo-społeczne, środowiskowe oraz kompozycyjno-estetyczne.

9.3. OPIS TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI, LUK W DANYCH I WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO PRZY OPRACOWANIU PROGNOZY

W trakcie opracowywania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko będącej elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko napotkano trudności przy szacowaniu oddziaływania inwestycji, gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustawowym zakresem nie przesądza o realizacji danej inwestycji tylko określa ramy dla projektu budowlanego, w których kolejni projektanci muszą się poruszać. Stąd na tym etapie projektowania nie przesądzone są żadne inwestycje, nie wiadomo jakich maszyn będzie używał wykonawca na etapie budowy. Na obecnym etapie przedsięwzięcia brak jest wystarczających informacji, aby konkretnie określić oddziaływanie inwestycji w fazie budowy oraz w fazie eksploatacji.

10. STRESZCZENIE.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenów położonych w obrębie Tatary, gmina Nidzica. Od wschodu sąsiaduje z drogą wojewódzką nr 538 poprzez drogę serwisową, natomiast od zachodu z drogą krajową S7. Stwierdza się, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Tatary, gmina Nidzica ma na celu wprowadzenie zrównoważonego rozwoju obszaru przeznaczonego pod: tereny zabudowy usługowej o symbolu 1.U. Przedstawiona prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.).

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny.

Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest ład przestrzenny i zrównoważony rozwój.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą

realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.

Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

11. LITERATURA I MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE.

- ✓ Uchwała Nr XL/560/2017 Rady Miejskiej w Nidzicy z dnia 31 sierpnia 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w obrębie Tatary, gmina Nidzica;
- ✓ Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w obrębie Tatary, gmina Nidzica;
- ✓ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Nidzica,
- ✓ Analiz map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski w skali 1 : 500 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000).

12. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE.

Załącznik graficzny nr 1.

- Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w obrębie Tatary, gmina Nidzica.

Załącznik nr 2

- Oświadczenie.